

PRANTSUSE KEELE ÕPE ÕPPEKAVA

1. ÕPPE-EESMÄRGID

1.1. Prantsuse keele õpetusega taotletakse, et õppur:

- suhtleb eesmärgipäraselt nii kõnes kui ka kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid;
- omandab suhtlemiseks vajalikud grammatikareeglid ja rakendab neid teadlikult nii kõnes kui kirjas;
- omandab suhtlemisjulguse ja- valmiduse keele praktiliseks kasutamiseks;
- tunneb erinevaid keeli kõnelevaid rahvaid ja nende kultuuri;
- mõistab oma ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid;
- huvitub kaasaegsest ühiskondlikust ja kultuurielust, rikastab selle kaudu oma teadmisi, mõtte- ja tundemaailma.

2. HARIDUSE LIIK

Vabahariduslik.

3. ÕPPEKAVA MAHT

360 õppetundi.

4. ÕPPEAEG

21 kuud.

5. ÕPPETÖÖ KORRALDUS

2 korda nädalas.

6. ÕPPERUUMIDE, SISUSTUSE JA SEADMETE KIRJELDUS

Õpperuumide siseviimistlus ja sisustus vastavad nõuetele. Õpperuumid on sisustatud laudadega ja toolidega; õpperuumides on tahvlid, arvutid, printer, koopiamaasin, audio- ja videotehnika.

Õpperuumides on olemas loomulik valgustus, mis vastab nõuetele. Kunstliku valgustuse valgustid on hõõglamp valgustus. Ruumides on olemas loomulik ventilatsioon. Aknad on avatavad tuulutamiseks. Koristus inventar on olemas.

7. ÕPINGUTE ALUSTAMISE TINGIMUSED

Tasemetest.

8. ÕPPEAINETE VALIKU TINGIMUSED

Tasemetest.

9. ÕPPEAINETE JA ERAKOOLI LÕPETAMISE TINGIMUSED

Tasemetest.

10. LÕPETAMISEL ANTAV DOKUMENT

Kooli lõputunnistus.

11. ÕPPEAINETE LOEND JA MAHT

- 11.1. Prantsuse keele õpe A2 keeleoskustasemega õppegrupile (120 tundi/60 õppepäeva).
- 11.2. Prantsuse keele õpe B1 keeleoskustasemega õppegrupile (120 tundi/60 õppepäeva).
- 11.3. Prantsuse keele õpe B2 keeleoskustasemega õppegrupile (120 tundi/60 õppepäeva).

12. KOOLITAJAD

- 12.1. Prantsuse keele õpe A2 keeleoskustasemega õppegrupile: prantsuse filoloogi haridus või tõendatud inglise keele C1 tase ning praktiline kogemus vähemalt 120 akadeemilist tundi.
- 12.2. Prantsuse keele õpe B1 keeleoskustasemega õppegrupile: prantsuse filoloogi haridus või tõendatud inglise keele C1 tase ning praktiline kogemus vähemalt 120 akadeemilist tundi.
- 12.3. Prantsuse keele õpe B2 keeleoskustasemega õppegrupile: prantsuse filoloogi haridus või tõendatud inglise keele C1 tase ning praktiline kogemus vähemalt 120 akadeemilist tundi.

PRANTSUSE KEELE ÕPE A2 KEELEOSKUSTASEMEGA ÕPPEGRUPILE AINEKAVA

(Kursuse maht: 120 tundi/60 õppepäeva)

1. ÕPPE-EESMÄRGID

1.1. Prantsuse keele õpetusega taotletakse, et õppur A2-tasemel:

- mõistab lauseid ja sageli kasutatavaid väljendeid, mis seostuvad talle oluliste valdkondadega (näiteks info enda ja oma pere kohta, sisseostude tegemine, kodukoht, töö);
- tuleb toime igapäevastest suhtlusolukordades, mis nõuavad otsest ja lihtsat infovahetust tuttavatel rutiinsetel teemadel;
- oskab lihtsate fraaside ja lausete abil kirjeldada oma perekonda, teisi inimesi ja elutingimusi ning väljendada oma vajadusi.

2. ÕPPETEGEVUS

2.1. Oluline on arvestada õppurite elukogemust ja tegevusvaldkonda. Õppetegevuses on põhirõhk suhtlusoskuse omandamisel ja sõnavara tunduval laiendamisel. Õppijatele pakutakse võimalust läbi mängida suhtlusolukordi, millega tema oma elus ja töös kokku puutub ja kus tal tuleb suhelda erinevate suhtluspartneritega erineval suhtluseesmärgil (infot hankida ja edastada, oma arvamust ja emotsioone väljendada jne). Kursuse sisu, metoodiline strateegia ja harjutused on sellised, et nende käigus omandatakse järk-järgult suhtlusvalmidus ja –pädevus just erinevates elu olukordades ja tööl. Õppetund algab mõne elu või tööga seotud probleemi või küsimuse püstitamisest, mis peaks õppijatele huvi pakkuma ja neid kõnelema õhutama ning millele otsitakse vastust tekstidest ja suhtlusülesannetest. Keeletunnis on põhirõhk väitlusel, intervjuerimisel, rollimängudel, paaristööl, simulatsioonidel. Õppur koostab ja esitab ettekandeid, aruandeid, kokkuvõtteid, selgitusi, ametikirju. Õppetunni lõpus tehakse arutatavast probleemist kokkuvõte, kus õppijad saavad näidata oma loovust, leidlikkust ja suhtlemisoskust, kasutades õpitud suhtlusväljendeid, sõnavara ja grammatikat. Suureneb õppuri iseseisva töö maht. Õppijaid suunatakse lisateavet otsima ajakirjadest, ajalehtedest, TVst, radiost.

3. ÕPPESISU

3.1. Kõneainestik:

- ISIKUANDMED. Nimi, vanus, sünniaeg ja –koht, päritolu, rahvus ja kodakondsus, aadress, telefon. Perekonnaseis, perekonnaliikmed. Usk. Sugulased (sugupuu) (lähemad ja kaugemad). Amet, elukutse, tegevusala. Välimus, iseloom. Ankeedi täitmine.
- ELUKOHT, KODU. Elukoht. Koduümbrus (elukoha lähiümbruse kirjeldamine), keskkond. Naabrite tutvustamine. Kodu või korteri kirjeldamine (ruumid). Kodu sisustus (mööbliesemete paigutus). Mugavused. Taimed ja putukad. Linna ja maa elulaadi võrdlemine (eelistused). Kirja kirjutamine.
- IGAPÄEVAELU. Igapäevased kodused toimingud (minu päev). Perekonna eelarve. Sissetulekud ja väljaminekud. Korteriost, -müük ja –vahetus (kuulutused). Avariija remonttööd. Korteri remont. Maksed, arved. Koduloomade pidamine. Kodused tööd ja töövahendid. Pereliikmete töökohustused (tööjaotus).
- LAPSEPÕLV, HARIDUS, TÖÖ. Haridustee kirjeldamine. Eriala, elukutse, amet, tegevusala (elukutse nimetused ja nendega seotud tegevused). Koolitus (kursused).

Õppimisvõimalused. Töö, töökohad, kohustused, kogemused. Töökuulutuste lugemine (tööotsimine, tööpakkumine). Tööintervjuu. Suhted töökaaslastega. Probleemid tööl. Karjääri tegemise võimalused. CV koostamine.

- VABA AEG. Puhkus. Huvid, hobid. Sport, sportlikud tegevused. Kultuuri- ja meelelahutusüritused. Kino, teater, kontsert, näitus, muuseum. Raadio, televisioon, ajakirjandus, ilukirjandus.
- TRANSPORT, LIIKLUS, REISIMINE. Ekskursioonid, matkad, piknikud. Eesti looduskaunid kohad. Liiklusvahendid ja liiklemine. Transpordivahendite kasutusvõimalused. Oma teekonna kirjeldamine. Tee juhatamine ja küsimine.
- TERVIS. Kehaosad, hügieen. Enesetunne (valud). Haigused, õnnetused, arstiabi. Arsti vastuvõtt (suhtlemine arstiga). Polikliinikust info küsimine. Apteegis. Tervise eest hoolitsemine. Vestlus antud teemal.
- SISSEOSTUDE TEGEMINE. Kaubandus. Kaubavalik. Toiduained. Riided, jalatsid. Kodutarbed. Kontoritarbed. Kauba hinnakirjad.
- TEENINDUS. Teenindusasutused (postkontor, pank, politsei, autoteenindus, bensiinjaam, kingaparandus, moeateljee, ilusalong, juuksla). Teabe hankimine teenindustevõtetest (hinnad, tähtajad, soodustused). Avarii- ja remonttööd.
- VÄLJAS SÖÖMINE. Söögid ja joogid. Toitlustusasutused (söögikohad). Toidud (menüü).
- ILM, KLIIMA. Ilmakaared. Aastaajad. Loodus erinevatel aastaegadel (puud, põõsad, veekogud). Loomad, linnud erinevatel aastaegadel. Ilmateade, ilmaennustus.
- SUHTED TEISTE INIMESTEGA. Sünnipäevad, peod, pühad, tähtpäevad. Tähistamine. Kingituste tegemine. Peretraditsioon, kombed, tavad. Küllakutsumine. Küllakutse vastuvõtmine või sellest keeldumine. Õnnitluse või perekõne koostamine.
- ÜHISKOND. Poliitika ja õigus. Majandus. Haridus.

3.1. Keeleteadmised:

- NIMISÕNA. Sõnade naissoovormi ja mitmuse moodustamine (põhireegel).
- ARTIKKEL. Määrav ja umbmäärane artikkel, osaartikkel.
- OMADUSSÕNA. Omadussõna naissoovormi ja mitmuse moodustamine (põhireegel); näitavad ja omastavad omadussõnad: ce, cette, mon; võrdlusastmed.
- ARVSÕNA. Põhi- ja järgarvud; kellaeg, kuupäev, aastaarv.
- ASESÕNA. Isikulised asesõnad je - moi; asesõna sihitise ja sihitismäärusena (complément d'objet direct, indirect) le, lui (põhialused); umbisikulised asesõnad il y a, il pleut, ça va.
- TEGUSÕNA. I, II, III grupi enamkasutatavate tegusõnade pööramine olevikus, minevikuvormid passé composé, imparfait; passé immédiat; tulevikuvormid futur simple, futur immédiat; käskiv kõneviis; enesekohased tegusõnad; oleviku kesksõna (participe présent).
- MÄÄRSÕNA. Määrsõna võrdlusastmed.
- EESSÕNA. Enamkasutatavad eessõnad devant, derrière, sur, sous etc.
- LAUSEÕPETUS. Liht- ja liitlause, jutustav, eitav, küsilause.
- ÕIGEKIRI. Õpitud dikteeritava teksti kirjutamine.

4. ÕPITULEMUSED

4.1. Õppija A2 tasemel:

- saab aru fraasidest ja sageli kasutatavatest sõnadest, mis on vahetult seotud temale oluliste valdkondadega (näiteks info enda ja oma perekonna kohta, sisseostude tegemine, kodukoht, töö);
- saab aru lühikeste, lihtsate ja selgelt väljahäälstatud ütluste põhisisust;
- saab aru väga lühikestest lihtsatest tekstidest;
- oskab leida eeldatavat spetsiifilist infot lihtsatest igapäevatekstidest (näiteks reklaamid tööpakkumised, prospektid, menüüd, sõiduplaanid), samuti saab aru lühikestest lihtsatest isiklikest kirjadest;
- saab hakkama igapäevaste tüüpiliste suhtlusülesannetega, mis nõuavad otsest ja lihtsat infovahetust tuttavatel teemadel;
- oskab kaasa rääkida, ehkki tema ei oska veel ise vestlust juhtida;
- oskab kasutada mitmeid fraase ja lauseid, et kirjeldada oma perekonda ja teisi inimesi, elutingimusi, hariduslikku tagapõhja, praegust või eelmist tööd;
- oskab teha märkmeid ja koostada väga lihtsat isiklikku kirja, näiteks kellegi tänamiseks.

5. ÕPPIJATE EDUKUS

- 5.1. Iga õppija keeleteadmiste ja –vilumuste hindamiseks toimub kursuse alguses eeltestimine. Testi tulemused on informatsiooniks õpetajatele edasise töö planeerimisel.
- 5.2. Igas õpperühmas sõnastatakse õppuritega koostöös keelelised pädevused, mida selle keelekursusega tahetakse saavutada
- 5.3. Kursuse lõpus toimub teine testimine, et hinnata iga õppija edusamme ja keeleoskuse paranemist läbitud kursuse jooksul.
- 5.4. Kursuse algul koos püstitatud eesmärkide saavutatust hinnatakse individuaalselt kursuse lõpus.

6. ISESEISEV TÖÖ

6.1. Eesmärgid

- suunata õppijaid iseseisvalt infot otsima ja erinevaid infoallikaid kasutama (sõnaraamatud, käsiraamatud);
- pakkuda keelekeskkonna kaudu tuge keele omandamisel.

6.2. Kirjeldus

Iseseisva tööna täidetakse aega ja eeltööd nõudvaid ülesandeid. Need on praktilised ülesanded, mille tulemusena valmivad kirjalikud tekstid, millega õppija oma elus ja/või töös sageli kokku puutub ja mille koostamise oskus on talle vajalik.

PRANTSUSE KEELE ÕPE B1 KEELEOSKUSTASEMEGA ÕPPEGRUPILE AINEKAVA

(Kursuse maht: 120 tundi/60 õppepäeva)

1. ÕPPE-EESMÄRGID

1.1. Prantsuse keele õpetusega taotletakse, et õppur B1-tasemel:

- mõistab kõike olulist endale tuttavalt teemal, nagu töö, kool, vaba aeg vm;
- saab enamasti hakkama välisriigis, kus vastavalt keelt räägitakse;
- oskab koostada lihtsat teksti tuttavalt või enda jaoks huvipakkuval teemal;
- oskab kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja eesmärke ning lühidalt põhjendada-selgitada oma seisukohti ja plaane.

2. ÕPPETEGEVUS

2.1. Oluline on arvestada õppurite elukogemust ja tegevusvaldkonda. Õppetegevuses on põhirõhk suhtlusoskuse omandamisel ja sõnavara tunduval laiendamisel. Õppijatele pakutakse võimalust läbi mängida suhtlusolukordi, millega tema oma elus ja töös kokku puutub ja kus tal tuleb suhelda erinevate suhtluspartneritega erineval suhtluseesmärgil (infot hankida ja edastada, oma arvamust ja emotsioone väljendada jne). Kursuse sisu, metoodiline strateegia ja harjutused on sellised, et nende käigus omandatakse järk-järgult suhtlusvalmidus ja –pädevus just erinevates elu olukordades ja tööl. Õppetund algab mõne elu või tööga seotud probleemi või küsimuse püstitamisest, mis peaks õppijatele huvi pakkuma ja neid kõnelema õhutama ning millele otsitakse vastust tekstidest ja suhtlusülesannetest. Keeletunnis on põhirõhk väitlusel, intervjuerimisel, rollimängudel, paaristööl, simulatsioonidel. Õppur koostab ja esitab ettekandeid, aruandeid, kokkuvõtteid, selgitusi, ametikirju. Õppetunni lõpus tehakse arutatavast probleemist kokkuvõte, kus õppijad saavad näidata oma loovust, leidlikkust ja suhtlemisoskust, kasutades õpitud suhtlusväljendeid, sõnavara ja grammatikat. Tunduvalt suureneb õppuri iseseisva töö maht. Õppijaid suunatakse lisateavet otsima ajakirjadest, ajalehtedest, TVst, raadiost.

3. ÕPPESISU

3.1. Kõneainestik:

- ENESE TUTVUSTAMINE. Nimi. Aadress. Telefoni- ja faksinumber. Sünnikoht ja –aeg. Perekonnaseis. Rahvus. Rahvused ja kodakondsus. Tegevusala, amet. Elukutsed. Töökohad. Perekond. Usk, religioon. Kehaehitus, välimus.
- KODU, MAJA JA KESKKOND. Eluaseme tüübid. Eluruumid. Sisustus, tekstiil. Hind, maksumus. Teenused. Mugavused. Kodumasinad. Regioon, piirkond. Loodusobjektid. Ilm ja kliima.
- IGAPÄEVANE ELU. Argitoimingud kodus. Argitoimingud tööl. Sissetulekud ja väljaminekud. Tulevikuplaanid.
- TERVISHOID. Isiklik heaolu. Hügieen, korrashoid. Arstiabi. Tervislikud eluviisid. Halvad harjumused, nendest hoidumine.
- HARIDUS. Kooliharidus. Eesti haridussüsteem ja koolitüübid. Eriala omandamine ja edasiõppimisvõimalused. Kvalifikatsioon.
- SISSEOSTUDE TEGEMINE. Ostuvõimalused. Toiduained. Riietus ja jalatsid. Kodu- ja kontoritarbed. Toidunõud. Hinnad. Kaupade hinnakirjad. Maitse- ja ostmiseelistused.

- SÖÖK JA JOOK. Toitumine. Söögikorrad. Toiduained. Viljad. Maitseained. Joogid. Road. Menüü. Kogused. Restorani vm söögikoha külastamine. Tervislik toitumine.
- VABA AEG JA MEELELAHUTUS. Puhkuse vajalikkus. Harrastused ja huvialad. Puhkamisvõimalused Eestis ja välismaal. Sportimisvõimalused ja spordiüritused. Kultuuri- ja meelelahutusüritused. Raadio. Kontserdid, näitused ja muuseumid. Ajakirjandus. Eestikeelsed televisiooni-, raadiosaated, ajalehed ja ajakirjad.
- TÄHTPÄEVAD. Erineva kultuuritaustaga inimeste kombed ja harjumused. Eestlaste rahvakalendri tähtpäevad.
- REISIMINE. Ühistransport. Sõidukid. Liiklus. Tee juhatamine. Transpordivahendite eelistused ja liiklusprobleemid. Turism. Majutus. Pagas.
- INIMSUHTED. Suhted inimeste vahel. Armastus ja abielu: noor perekond, lapse sünd ja kasvatamine. Põlvkondadevahelised suhted. Kutsed. Kirjavahetus. Koduväline suhtlemine. Valitsus ja poliitika. Kuritegevus ja õigus.
- OLMETEENUSED. Suhtlemine ameti- ja õppeasutustes, teenindustevõtetes. Postkontor. Telefon. Pank. Pangatoimingud. Politsei. Diplomaatiline teenistus. Haigla, polikliinik. Autoteenindus. Bensiinijaam.

3.2. Keeleteadmised:

- NIMISÕNA. Naissoo ja mitmuse moodustamine (põhireegel).
- ARTIKKEL. Määrav ja umbmäärane artikkel, osaartikkel. artikli kasutamine, artikli puudumine ja ärajätmine.
- OMADUSSÕNA. Naissoo ja mitmuse moodustamine (põhireegel); näitavad ja omastavad omadussõnad: ce, cette, mon; omadussõnade võrdlusastmed.
- ARVSÕNA. Põhi- ja järgarvud; kellaeg, kuupäev, aastaarv.
- ASESÕNA. Omastav asesõna (pronom possessif) le mien; näitav asesõna (pronom demonstratif) celui, celle; siduvad asesõnad (pronom relatif) qui, que, dont, duquel; asesõna sihitise ja sihitismäärusena (complement d'objet direct, indirect) süvendatult (je le lui dis etc.); määrsõnalised asesõnad en, y; küsiv asesõna. isikulised asesõnad je - moi; asesõna sihitise ja sihitismäärusena (complement d'objet direct, indirect) le, lui (põhialused); umbisikulised asesõnad il y a, il pleut, ça va.
- TEGUSÕNA. I, II, III grupi enamkasutatavate tegusõnade pööramine olevikus; passé composé, imparfait, plus-que-parfait, futur simple, futur immédiat, passé immédiat; käskiv kõneviis; enesekohased tegusõnad; oleviku kesksõna (participle présent); tingiv kõneviis (conditionnel); otsene kõne ja kaudne kõne; aegade ühildumine.
- MÄÄRSÕNA. Võrdlusastmed. Tingiv kõneviis (conditionnel), enneminevik (plus-que-parfait), kahtlev kõneviis olevikus ja minevikus (subjonctif présent et passé), lihtminevik (passé simple) äratundmise/arusaamise tasemel; ülevaade õpitud ajavormidest, küsimuse moodustamine.
- SÕNAMOODUSTUS. Eesliited ja järelliited.
- EESSÕNA. Enamkasutatavad eessõnad devant, derrière, sur, sous etc.
- LAUSEÕPETUS. Liht- ja liitlause; jutustav, eitav ja küsilause.
- ÕIGEKRI. Etteütelse kirjutamine õpitud sõnavara piires.

4. ÕPITULEMUSED

4.1. Õppija B1-tasemel:

- saab aru põhilisest infost selges tavakõnes tuttavalt teemal: töö, kool, vaba aeg jne.;

- saab aru aeglaselt ja selgelt edastatud raadio- või telesaadete põhisisust, kui need käsitlevad päevateemasid või mulle huvitavaid teemasid;
- saab aru tekstidest, mis koosnevad sagedamini esinevatest või tema tööga seotud sõnadest;
- saab aru sündmuste, mõtete ja soovide kirjeldusest isiklikes kirjades;
- oskab ettevalmistuseta vestelda tuttavalt, huvitaval või olulisel teemal: pere, hobid, töö, reisimine ja päevasündmused;
- oskab lihtsate seostatud lausetega kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja kavatsusi;
- oskab lühidalt põhjendada ning selgitada oma seisukohti ja plaane;
- oskab edasi anda jutu, raamatu ja filmi sisu ning kirjeldada oma muljeid;
- oskab koostada lihtsat seostatud teksti tuttavalt teemal;
- oskab kirjutada isiklikku kirja, milles kirjeldab oma kogemusi ja muljeid.

5. ÕPPIJATE EDUKUS

- 5.1. Iga õppija keeleteadmiste ja –vilumuste hindamiseks toimub kursuse alguses eeltestimine. Testi tulemused on informatsiooniks õpetajatele edasise töö planeerimisel.
- 5.2. Igas õpperühmas sõnastatakse õppuritega koostöös keelelised pädevused, mida selle keelekursusega tahetakse saavutada
- 5.3. Kursuse lõpus toimub teine testimine, et hinnata iga õppija edusamme ja keeleoskuse paranemist läbitud kursuse jooksul.
- 5.4. Kursuse algul koos püstitatud eesmärkide saavutatust hinnatakse individuaalselt kursuse lõpus.

6. ISESEISEV TÖÖ

6.1. Eesmärgid

- suunata õppijaid iseseisvalt infot otsima ja erinevaid infoallikaid kasutama (sõnaraamatud, käsiraamatud, Internet);
- pakkuda keelekeskkonna kaudu tuge keele omandamisel.

6.2. Kirjeldus

Iseseisva tööna täidetakse aega ja eeltööd nõudvaid ülesandeid. Need on praktilised ülesanded, mille tulemusena valmivad kirjalikud tekstid, millega õppija oma elus ja/või töös sageli kokku puutub ja mille koostamise oskus on talle vajalik.

PRANTSUSE KEELE ÕPE B2 KEELEOSKUSTASEMEGA ÕPPEGRUPILE AINEKAVA

(Kursuse maht: 120 tundi/60 õppepäeva)

1. ÕPPE-EESMÄRGID

1.1. Prantsuse keele õpetusega taotletakse, et õppur B2-tasemel:

- mõistab keerukate abstraktsel või konkreettsel teemal tekstide ning erialase mõttevahetuse tuuma;
- suudab spontaanselt ja ladusalt vestelda sama keele emakeelse kõnelejaga;
- oskab paljudel teemadel luua selget, üksikasjalikku teksti ning selgitada oma vaatenurka, kaaluda kõnealuste seisukohtade tugevaid ja nõrku külgi.

2. ÕPPE-TEGEVUS

2.1. Oluline on arvestada õppurite elukogemust ja tegevusvaldkonda. Õppetegevuses on põhiohk suhtlusoskuse omandamisel ja sõnavara tunduval laiendamisel. Õppijatele pakutakse võimalust läbi mängida suhtlusolukordi, millega tema oma elus ja töös kokku puutub ja kus tal tuleb suhelda erinevate suhtluspartneritega erineval suhtluseesmärgil (infot hankida ja edastada, oma arvamust ja emotsioone väljendada jne). Kursuse sisu, metoodiline strateegia ja harjutused on sellised, et nende käigus omandatakse järk-järgult suhtlusvalmidus ja –pädevus just erinevates elu olukordades ja tööl. Õppetund algab mõne elu või tööga seotud probleemi või küsimuse püstitamisest, mis peaks õppijatele huvi pakkuma ja neid kõnelema õhutama ning millele otsitakse vastust tekstidest ja suhtlusülesannetest. Keeletunnis on põhiohk väitlusel, intervjuerimisel, rollimängudel, paaristöö, simulatsioonidel. Õppur koostab ja esitab ettekandeid, aruandeid, kokkuvõtteid, selgitusi, ametikirju. Õppetunni lõpus tehakse arutatavast probleemist kokkuvõte, kus õppijad saavad näidata oma loovust, leidlikkust ja suhtlemisoskust, kasutades õpitud suhtlusväljendeid, sõnavara ja grammatikat. Tunduvalt suureneb õppuri iseseisva töö maht. Õppijaid suunatakse lisateavet otsima ajakirjadest, ajalehtedest, TVst, raadiost.

3. ÕPPE-SISU

3.1. Kõneainestik:

- ENESE TUTVUSTAMINE. Nimi. Aadress. Eesti maakonnad ja maakonnakeskused. Euroopa maad. Telefoni- ja faksinumber. Sünnikoht ja –aeg. Kuupäevad. Kuud. Vanus. Sugu. Perekonnaseis. Rahvus. Rahvused ja kodakondsus. Tegevusala, amet. Elukutsed. Töökohad. Perekond. Usk, religioon. Iseloom, kalduvused. Kehaehitus, välimus.
- KODU, MAJA JA KESKKOND. Eluaseme tüübid. Eluruumid. Sisustus, tekstiil. Hind, maksumus. Teenused. Mugavused. Kodumasinad. Regioon, piirkond. Loodusobjektid. Loodusvarad. Taimestik ja loomastik. Loodushoid ja loodussäästlik tarbimine. Ilm ja kliima.
- IGAPÄEVANE ELU. Argitoimingud kodus. Argitoimingud tööl. Sissetulekud ja väljaminekud. Perekonna eelarve. Koolitus. Tulevikuplaanid.
- TERVISHOID. Kehaosad. Isiklik heaolu. Hügieen, korrashoid. Tervisehäädad, õnnetusjuhtumid. Arstiabi. Kindlustus. Tervislikud eluviisid. Halvad harjumused, nendest hoidumine. Kriisikeskus.
- HARIDUS. Kooliharidus. Eesti haridussüsteem ja koolitüübid. Eriala omandamine ja edasiõppimisvõimalused. Ametieelistused ja kutsesobivus. Kvalifikatsioon.

- SISSEOSTUDE TEGEMINE. Ostuvõimalused. Toiduained. Riietus ja jalatsid. Kodu- ja kontoritarbed, nende kasutusjuhendid. Toidunõud. Hinnad. Kaupade hinnakirjad. Maitse- ja ostmiseelistused. Tarbijaõigused.
- SÖÖK JA JOOK. Toitumine. Söögikorrad. Toiduained. Viljad. Maitseained. Joogid. Road. Menüü. Kogused. Toiduvalmistamise viisid. Restorani vm söögikoha külastamine. Tervislik toitumine.
- VABA AEG JA MEELELAHUTUS. Puhkuse vajalikkus. Harrastused ja huvialad. Puhkamisvõimalused Eestis ja välismaal. Sportimisvõimalused ja spordiüritused. Kultuuri- ja meelelahutusüritused. Filmi- ja teatrirepertuaar, lemmikfilm ja -näidend, lemmiknäitlejad. Raadio. Kontserdid, näitused ja muuseumid. Ajakirjandus. Eestikeelsed televisiooni-, raadiosaated, ajalehed ja ajakirjad. Reklaam. Vaatamis-, kuulamis- ja lugemiseelistused. Inimene infoühiskonnas. Keeleõpe, keeleoskus.
- TÄHTPÄEVAD. Erineva kultuuritaustaga inimeste kombed ja harjumused. Eestlaste rahvakalendri tähtpäevad.
- REISIMINE. Ühistransport. Sõidukid. Liiklus. Tee juhatamine. Transpordivahendite eelistused ja liiklusprobleemid. Turism. Majutus. Pagas. Riigipiiri ületamine. Reisidokumendid.
- INIMSUHTED. Suhted inimeste vahel. Armastus ja abielu: noor perekond, lapse sünd ja kasvatamine. Põlvkondadevahelised suhted. Kutsed. Kirjavahetus. Koduväline suhtlemine. Klubitegevus. Valitsus ja poliitika. Kuritegevus ja õigus. Sõda ja rahu. Päevapoliitika. Rahvuslikud hoiakud. Usk ja uskumused. Regionaalsed iseärasused Eestis.
- OLMETEENUSED. Suhtlemine ameti- ja õppeasutustes, teenindusettevõtetes. Postkontor. Telefon. Telefoni etikett. Pank. Pangatoimingud. Politsei. Diplomaatiline teenistus. Haigla, polikliinik. Autoteenindus. Bensiinijaam.

3.2. Keeleteadmised:

- NIMISÕNA. Nimisõna soo määramine, rakendamine (aktiivselt); nimisõna mitmuse moodustamise tüübid, homonüümsete nimisõnade mitmus (passiivselt); ainult ainsuses või mitmuses kasutatavad nimisõnad; nimisõna käändkonnad (aktiivselt).
- ARTIKKEL. Umbmäärane ja määrav artikkel, artikli puudumine; artikli kasutamine üldnimede, ainenimede, abstraktsete nimisõnade, geograafiliste ja isikunimedega (aktiivselt).
- OMADUSSÕNA. Omadussõna öeldistäite ja täiendina; võrdlusastmed; plus ja que kasutamine; omadussõna substantiveerimine; käänamine (aktiivselt).
- ARVSÕNAD JA MÕÖTÜHIKUD. Kasutamine (aktiivselt).
- ASESÕNA. Isikuliste, omastavate, näitavate (ce, cet, cete, ces) ja siduvate (et, que, qui) asesõnade käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ) ja kasutamine; umbisikuline asesõna es kindlates väljendites; umbmäärased asesõnad un, une, de; määrav le, la, les (aktiivselt).
- TEGUSÕNA. Reeglipäraste ja ebareeglipäraste tegusõnade põhivormid, enesekohaste tegusõnade pööramine indikatiivi aktiivi kõigis ajavormides (aktiivselt); modaalverb + infinitiiv – perfekti moodustamine (passiivselt).
- Indikatiivi aktiivi ajavormide Présent, passé compose, imparfait, future proche, passé récent I moodustamine ja kasutamine (aktiivselt).
- Käskiv kõneviis. Moodustamine ja kasutamine (aktiivselt).

- Konjuktiivi aktiivi vormide conditionnel present I moodustamine; konjuktiivi kasutamine soovide ja võimalikkuse väljendamiseks, viisakates küsimustes, irreaalsetes tingimus- ja võrdluslausetes (aktiivselt).
- Passiv kasutamine kolmeliikmelises isikulises passiivis (passiivselt).
- Infinitiivkonstruktsioonid, infinitiivi substantiveerimine (aktiivselt).
- Tegusõnade rektisioon (aktiivselt).
- EESSÕNA. Eessõnad daativi ja akusatiiviga (aktiivselt); eessõnad genitiiviga (passiivselt).
- MÄÄRSÕNA. Koha-, aja-, viisi-, hulga- ja põhjusemäärsõnad; määrsõnade võrdlusastmed.
- LAUSEÕPETUS. Lihtlause, jaatavad, eitavad ja küsilause; lauseliikmed (alus, öeldis, sihitis, määrus, täiend); lausemudelid öeldise pöördelise vormi asukoha järgi.

4. ÕPITULEMUSED

4.1. Õppija B2-tasemel:

- saab aru pikematest kõnedest ja ettekannetest ning tuttava teema puhul isegi nende keerukamatest nüanssidest;
- saab aru enamiku teleuudiste ja publitsistikasaadete sisust; saab aru filmide sisust, kui nad on ühiskeelsed;
- saab aru aktuaalsetel teemadel kirjutatud artiklitest, kus autorid väljendavad mingeid kindlaid seisukohti või vaatenurki;
- saab aru tänapäevasest proosast;
- oskab vestelda piisavalt spontaanselt ja lodusalt, nii et suhtlemine keelt emakeelena kõnelevate inimestega on täiesti võimalik;
- saab aktiivselt osaleda aruteludes tuttavatel teemadel, oskab oma seisukohti väljendada ja põhjendada;
- oskab selgitada oma seisukohti aktuaalsetel teemadel, tuues välja eri arvamuste poolt- ja vastuargumendid;
- oskab kirjutada selgeid ja detailseid tekste mulle huvi pakkavas teemaderingis;
- oskab kirjutada esseed, aruannet või referaati, edastamaks infot ning kommenteerides ja põhjendades oma seisukohti;
- oskab kirjutada kirju, milles tõstab esile kogemuste ja sündmuste temale olulisi aspekte.

5. ÕPPIJATE EDUKUS

- 5.1. Iga õppija keeleteadmiste ja –vilumuste hindamiseks toimub kursuse alguses eeltestimine. Testi tulemused on informatsiooniks õpetajatele edasise töö planeerimisel.
- 5.2. Igas õpperühmas sõnastatakse õppuritega koostöös keelelised pädevused, mida selle keelekursusega tahetakse saavutada
- 5.3. Kursuse lõpus toimub teine testimine, et hinnata iga õppija edusamme ja keeleoskuse paranemist läbitud kursuse jooksul.
- 5.4. Kursuse algul koos püstitatud eesmärkide saavutatust hinnatakse individuaalselt kursuse lõpus.

6. ISESEISEV TÖÖ

6.1. Eesmärgid

- suunata õppijaid iseseisvalt infot otsima ja erinevaid infoallikaid kasutama (sõnaraamatud, Internet, käsiraamatud);
- pakkuda keelekeskkonna kaudu tuge keele omandamisel.

6.2. Kirjeldus

Iseseisva tööna täidetakse aega ja eeltööd nõudvaid ülesandeid. Need on praktilised ülesanded, mille tulemusena valmivad kirjalikud tekstid, millega õppija oma elus ja/või töös sageli kokku puutub ja mille koostamise oskus on talle vajalik.